

[Aksel Møller.]

Tale om. Men at ulejlige Medlemmer af Rigsdagen for at holde en Tale, som de vil kunne høre samme Aften i deres Radio, er vel lidt for meget Omsvøb. Jeg skal indrømme, at i denne Henseende er den højtærede Handelsminister hverken værre eller bedre end sin Forgænger.

Mit Parti erkender naturligvis Nødvendigheden af, at der opretholdes betydelige Statsindgreb under de nuværende Vilkaar, men vi har nu levet under disse Vilkaar i saa mange Aar, at vi ikke længere kan undskyldte os med deres Midlertidighed, og vi kan ikke, dækket af denne Undskyldning, lade en hel ny Retstilstand eller, som nogen vil sige, en hel Retsløshed paa et stort Omraade opstaa og gro fast.

Den Artikel, som Højesteretssagfører Poul Jacobsen fornylig skrev i Dagbladet „Politiken“, var en Artikel, som efter min Opfattelse bør læses med stor Opmærksomhed i det høje Ting. Det var en Artikel, der pegede ikke blot paa, hvorledes Retstilstanden er ved at udvikle sig, men ogsaa, hvad der er meget vigtigt, paa, hvilke Midler der staar til Raadighed for Lovgivningsmagten for at faa rettet en Udvikling af en Retstilstand, der nedbryder Troen paa, at der eksisterer Lighed for Loven.

Mit Parti har dog ikke med det Forslag, vi her har fremsat til Beslutning, tænkt, at vi netop nu skulde revidere Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger. Det maa ske, naar den udløber til Foraaret. Men det er en Station paa Vejen hen mod denne Revision; vi har villet opnaa, at der intet blev foregrebet ved Administrationen af Loven, indtil Revision kunde finde Sted, og vi har villet give den høje Regering det Raad at give Afkald paa at fremme sine Programmer igennem den Myndighed, den har i Kraft af Loven, og vi har endelig villet tilbagegive Rigsdagen og dermed Offentligheden sin berettigede Plads.

Det staar nu til den højtærede Handelsminister, til den højtærede Regering, om dette vort Forslag skal vedtages; en Vedtagelse vil efter min Mening tjene til, at den højtærede Statsministers Ønske om Samarbejde er rykket nærmere Virkeliggørelsen. En kold Skulder eller et positivt Afslag vil have til Følge, at vi i al den Lovgivningsvirksomhed, hvorefter den høje Regerings Gerninger og Resultater skal maales, kun vil føle Utryghed over for Regeringen, fordi vi ikke paa det væsentligste Omraade, nemlig Retningslinierne for Samfundets økonomiske Udvikling, tør stole paa den.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller paastod, at Socialdemokratiet har vundet den Valgsejr, Partiet vandt ved det sidst afholdte Folketingsvalg, ved at kræve en Forøgelse af Statens Magt over Erhvervslivet. For at dokumentere denne Paastands Rigtighed opremsede det ærede Medlem en lang Række Socialiseringsforanstaltninger, som han af Socialdemokratiets Efterkrigstidsprogram mente at kunne udlæse, at Socialdemokratiet tilstræber at foretage. Nu har jeg den Opfattelse, at denne lidt summariske Opremsning sikkert kunde trænge til en lidt nøjere Granskning, ligesom jeg ogsaa tror, at et Partiprogram bør læses i sin Sammenhæng og ved at blive læst i Sammenhæng maaske giver Læseren et lidt andet Indtryk, end løsrevne Citater, anvendt i politisk Propagandaformaal, giver. Jeg kunde fra det meget omtalte Program, som jeg her har i Haanden, komme med adskillige Citater, som tyder i en helt anden Retning. Jeg kunde f. Eks. nævne Sætningen: „den direkte statsledede Driftsform bør kun anvendes undtagelsesvis“; eller jeg kunde henvise til andre Afsnit i Programmet, som i og for sig snarere giver Udtryk for Tendenser i Retning af den fri Konkurrences Renaissance inden for dansk Økonomi end for det modsatte. Alt dette skal jeg imidlertid lade ligge ud fra den Betragtning, at disse Forhold overhovedet intet har at gøre med den Bemyndigelseslov, vi skulde drøfte her i Dag i Henhold til det af ærede Medlemmer fra Det konservative Folkeparti stillede Forslag. Alle disse Forhold, som det ærede Medlem Hr. Aksel Møller kom ind paa, er Anliggender, der direkte og udelukkende vedrører Rigsdagen, og hvis Gennemførelse kræver Vedtagelse her, hvorfor en nærmere Drøftelse af disse i Forbindelse med Bemyndigelsesloven maa anses for ganske malplaceret, og i Relation til denne Sag maa der være Tale om at spille det høje Tings Tid.

Maaske burde jeg i denne Forbindelse stille det ærede Medlem nogle Spørgsmaal. Jeg kunde godt have Lyst til at spørge det ærede Medlem, hvad han egentlig forstaar ved Socialisering. Det ærede Medlem og hans Partifæller taler saa meget om Socialisering. Hvad forstaar man ved Socialisering? Hvorledes definerer man Socialisering? Jeg forstod paa den videre Udvikling af det ærede Medlems Tale, at saadan noget som Produktionsregulering var noget, der faldt inden for hans Socialiseringsbegreb. I saa Fald maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at den største og mest radikale Socialise-